

## РЕШЕНИЕ НА СЪДА

15 октомври 1969 година\*

По дело 15/69

с предмет преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht, Мюнхен, отправено на основание член 177 от Договора за създаване на Европейска икономическа общност, постъпил в Съда, по висящото дело пред упоменатия съд между,

**WUERTTEMBERGISCHE MILCHVERWERTUNG-Suedmilch-AG**

ищец,

срещу

**SALVATORE UGLIOLA**, работник, Rosenteinstrasse 20, Stuttgart-N,

ответник,

преюдициално решение относно тълкуването на член 9 от Регламент № 38/64 на Съвета от 25 март 1964 г. и на член 7 от Регламент № 1612/68 за свободното движение на работници в Общността,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н R. Monaco и г-н P. Pescatore, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н A. Trabucchi (докладчик), г-н W. Strauß и г-н J. Mertens de Wilmars, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Gand,

секретар: A. Van Houtte,

постанови настоящото

### Решение

1. С определение от 27 февруари 1969 г. постъпило в деловодството на Съда на 28 март 1969 г., Bundesarbeitsgericht (Федералният съд по трудови дела), Касел, е внесъл въпрос в съответствие с член 177 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност за тълкуването на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 38/64 на Съвета от 25 март 1964 г. и член 7 от Регламент № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността.

---

\* Език на производството: немски

2. С този въпрос се пита дали упоменатите по-горе членове „трябва да се тълкуват, по начин, който означава, че работник, който е гражданин на държава-членка и който е нает на територията на друга държава-членка, има право срокът на отбиване на военната му служба да се счита за стаж при неговия работодател, в съответствие със законодателството на страната по предоставяне на труда, по отношение на срока, за който той трябва да прекъсне своята работа, за да отбие военната си служба в своята страна на произход”.

3. Регламентите, чието тълкуване се иска се основават на член 48 от Договора, който, за да гарантира свободното движение на работници, което е от основно значение за общия пазар, предвиждат премахването на всякаква дискриминация, основана на националността между работниците на държавите-членки по отношение на наемането на работа, възнаграждението и другите условия на труд и назначаване.

По отношение на тази разпоредба не се предвиждат никакви резерви освен ограничението, предвидено в параграф 3, което се отнася се до обществената политика, обществената сигурност и публичното здраве.

Правилата на Общността, отнасящи се до въпросите на социалното осигуряване се основават на принципа, че правото на всяка държава-членка трябва да гарантира на гражданите на другите държави-членки, наети на нейната територия, че ще получават всички ползи, които тя предоставя на своите граждани.

4. Отбиването от миграционния работник на задължителната военна служба в своята собствена държава може да засегне неговите трудови условия в другата държава-членка. Член 6, параграф 2 и член 7, параграф 2 от Регламент № 38/64, член 5, параграф 3 от Директива № 64/240 на Съвета и член 6, параграф 2 от Директива № 68/360 на Съвета предвиждат закрилата на миграционните работници срещу определени последици, засягащи техните условия на труд, които могат да възникнат от отбиването на военната им служба. Характерът на последиците в основата си остава същия, независимо дали работникът е призован в държавата, в която е нает или от друга държава-членка, на която е гражданин за отбиване на военната си служба.

5. Национален закон, който има за цел да закриля работника, който подновява работата си при своя първоначален работодател от всички негативни последици, които отсъствието му по повод отбиването на военната му служба е причинило, посредством предвиждането в частност, че срокът прекаран във въоръжените сили трябва да се вземе предвид при изчисляването на срока на работата му при този работодател попада в контекста на условията на работа и назначаване. За това този закон не може да бъде изключен, въз основа на непряката му връзка с националната отбрана, от обхвата на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 38/64 и член 7 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 относно равенството в третирането и закрилата на миграционните работници „по отношение на всички условия на наемане и работа”.

6. Освен в случаите, изрично посочени в член 48 параграф 3, Договора не позволява на държавите-членки да приемат каквото и да е изключение от равенството в третирането и закрилата, изисквани за всички работници в рамките на Общността посредством непрякото въвеждане на дискриминация в полза на собствените си граждани единствено

на основание на задължението за отбиване на военна служба. Като последица, правилото на националния закон, закрилящ работниците от неблагоприятните последици по отношение на условията на труд и наемане в предприятие, възникващи от отсъствието, причинено от отбиването на военно задължение трябва също да се прилагат към гражданите на другите държави-членки, наети на територията на въпросната държава, които подлежат на военна служба в своята страна на произход.

7. За това, упоменатите по-горе разпоредби дават право на миграционния работник, който е гражданин на държава-членка и който трябва да прекъсне своята работа в предприятие в друга държава-членка, за да изпълни задълженията си за отбиване на военна служба в страната, на която е гражданин, да присъедини срока на своята военна служба при изчисляването на своя стаж в предприятието, в степента, в която сроковете на военната служба в страната на назначение също се отчитат в полза на работниците, които са нейни граждани.

### **По съдебните разноски**

8. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности и от правителството на Федерална република Германия, които са представили своето становище на Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване.

9. Доколкото това производство засяга страните по главното производство, то има характера на фаза в делото, висящо пред Bundesarbeitsgericht, Касел, решението относно разноските е от компетентността на този съд.

По изложените съображения Съдът:

като се произнася по въпроса, отправен от Bundesarbeitsgericht, Касел, с решение на Съда от 27 февруари 1969 г., реши:

**Принципът на равно третиране, предвиден на основание на член 48 от Договора за ЕИО, с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 38/64 на Съвета от 25 март 1964 г. и член 7 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г., дават право на миграционния работник, който е гражданин на държава-членка и който трябва да прекъсне своята работа в предприятие в друга държава-членка, за да изпълни своите задължения за отбиване на военна служба в страната, на която е гражданин, да присъедини срока на своята военна служба при изчисляването на своя стаж в предприятието, в степента, в която сроковете на военната служба в страната на назначение също се отчитат в полза на работниците, които са нейни граждани.**

Подписи: